

1886-12-25

þÿ • ½ š Ä ® ¼ ± Ä ¹ Ä · 22 / 12 / 86

þÿ • Å µ Å ½ · Ä ¹ºì Å ì³ Å ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7879>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γέμια

Πάφος

κυριακος ουαντριν (κυριου)
Νεαρητας χριστιανης ιδιος (παιδιον)
Αναστησης εκκλησανα

Harry Thompson
Enj. Κατανοσ

Έν Κρήτης τη 10 22 12 86.

Τη Συντάξει της «Αληθείας»

Βαζισταν και ενταδιχε ενέτκηγε πενθες μα ση θλιβερωσάτη έπιγνωσει τη ριπρόσχητου απωλετας του αιδιους Κυπριανου, εξοχου Μητροπολιτου των Κιτιεων. Επι τη διντως παγκυπριω ταύτη συμφορα, ην έπετρωτο να δοκιμαση η ήμετερα πατρις, η Α. Π. ο "Άγιος Πάφου κ. Νεόριος, εκ βαθειας άριμωμενος πρὸς τὸν μεταστάντα ύπολήψεως ἀμα δὲ και απαραιτήτου συναστηλικοῦ καθήκοντος, επιβάλλον ετέλεσεν Αρχιερατικὸν Μνημόσυνον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 7 ισταμένου καθ' ήμετς ἐν τῷ ναῷ Αγ Θεοδώρου, ύπερ ἀναπαύσεως της ψυχῆς τοῦ πολυχλαύστου Κυπριανοῦ.

Πρὸς τῶν ἀρθρῶν ἔξ αμφοτέρων τῶν φύλων ὅρθοδοξῶν χριστιανικῶν πληρώματι παρέστησαν, ἐπὶ ταύτω πρόσκληθέντες ύπὸ της Α. Π., και αἱ Α. Α. Ε. ο διοικητης Πάφου κ. Ε. Τόμσων και ο αστυνόμος κ. Κ. Τόμσων αμφότεροι ἐν στολῇ. Μόνον ο πρόεδρος τοῦ ἐνταδικη επερχιακοῦ σικαστηρίου, τελείρθη, και τοῦτο καθ' ο παραπότας, εἰς ἔχομεν πληροφορηθεῖσας, δι τὴν Λεμφρούην πηδει τοῦ Ιερούργου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λεροτελετῆς ταύτης, ἡ τις πραγματι ἐγένετο ἐνθαρρατῆς τη ύψηλῆ επιβλητικότητι, ο θεοτερος διδασκαλος κ. Τηλέμαχος Π. Καλλλονᾶς ἐξῆρεν ἐν δλίγοις τὰς φρετὰς τοῦ αειμνήστου Μητροπολίτου διὰ συντόμου ἐπιμνημοσύνου, δι παραπιθέμεθα υμίν πρὸς δημοσίευσιν.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ

Μητροπολίτου Κιτιέων Κυπριανοῦ του Α. ἐκφωνηθεις, κατα τὸ ἐν Κτήματι (Πάφου) τελεσθεν Αρχιερατικὸν πραστινον, ύπὸ τοῦ διδασκαλος κ. Π. Καλλλονᾶ.

Εφημ: Αλήθεια
13)25/12/1886

Σεζαρίδη Ιεράρχη
Φιλόθυροι αδελφοί.

«Οποῖος τῷ ἔντι περίλυτος κιώδων ἐσήμηνε πρὸ ἡμερῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Νῆσον, πικρότατα κλαύσας τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τιμαλχοῦς ὑπέρβεως, τοῦ ἀγιμνήστου Κυπριανοῦ, περισσοῦς τεράχου τῶν Κιτιέων. Ἀπώλειαν σοιεύτην μέγα πατιφανῶς καταλιπούσαν καὶ ἀπληρωτὸν, κενόν, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ εἰς βαρύτατον ἀγαγόσαν πένθος πάντα ἐξ φῆμης ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνόντα τῆς ἔξαιρετικᾶς τοῦ θανόντος ἀρετᾶς, καὶ ἐν τοῖς μυῆσις αὐτοῦ συναισθιανόντα τὸ εἰδός τοῦ δυστάτου συμφορᾶς. Να!, συμφορᾶς τὴν προνύχαλεσσεν ἡ ἀδυτώνητος Μοτρα, ὁ ἀντίκατος οὗτος καὶ ἀμείλικτος δαίμων, ὁ πᾶσιν ἔαυτὸν ίσον παρέγων καὶ ἐς, ὑπεράνω πάστης ἀνθρωπίνης δυνάμεως ἐπικαθίμενος, ὥσπερ τείνει λέοντας οἰκειοθελῶς ἀρμάζει ἐπὶ τὴν λείαν αὔτου, ἢν θιάκις καὶ ἀναποσπάστως ἀρχαρπάζει ἐκ τοῦ μέσου τῶν φυλακτούρων αὐτῆν. Τοιούτου τοῦ μεταμπτον τοῦτο καὶ συγερὸν σταυρεῖον, ὅπερ, βλέμματα εθόνου ἐπιρρέψαν ἐπὶ τῆς ἀπελήσεις καὶ ἀγαθῆς τοῦ ἀσηδίμου Μητροπολίτου ψυχῆς, ἴσχυσεν ἐπὶ τέλους νόο ἀποσπάση αὐτὴν ἐκτοῦ πολυπαθοῦς σώματός του, οὐτω μέγαν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀνυπέρβατον σφραγμόν.

Οὕτως οὖν, ἐπέποντος ἀγαπητοῖς ἡ γαπητοὶ ἀδελφοῖς, κατὰ κακὴν ἡμῶν μοῖραν, νῷ σρεστῆ ἡ τωτευγῆς ἐκείνη, καὶ πυριλαμπῆς λαμπάς, τῆς λάμπεις δῶς τρέμα καὶ κατὰ μικρὸν διαχέσυται ἐφ δλης τῆς Νῆσου εἰς οὓς ἡγεμεγε τολλά ταῦτα τῆς ταχυλῆς καὶ πνιγηρᾶς σχλος λειτηρίστων ἐποκιαζόμενα. Ἐπέπρωτο, λέγω, να ἀπολέσῃ ἐκ τοῦ κολπού αὐτῆς ἢ πατρίς ἐν τῶν περιλημένων αὐτῇ τεκνῶν, τὸν καλὸν Κυπριανὸν, τον ζηλωτὴν ἐκείνον καὶ ἐνθερμον προασπιστὴν τῶν καθ' δλου πατριωτικῶν συμφερόντων, τὸν ἐμπιστον ἐκεῖνον ἀντιπρόσωπον τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς τῆς πατρίδος, οὐ δ λόγος μεγάλην εἶχε τὴν ἡγώ, πολλὴν δὲ ἡμελίρωτος αὐτοῦ γλώσσα την σημασίαν. Τοιούνος ἦν δ πολύκλαυστος Κυπριανός,

καὶ τοιαῦτά τινα διέβλεπε τις ἐν τῷ λάμποντι φῶς προσώπῳ Αὐτοῦ, τρανότατα εἰκονίζεντα τὴν ἐμβρύον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν μεστότητα τῶν πολλῶν καὶ πικίλων αὐτοῦ γνώσεων, ἀνθ' ὧν πάνυ ἐπεξίλως ἀπειπατάτο τὸν τε βαθὺν σέβασμὸν τοῦ ποιμένου αὐτοῦ, καὶ τὴν δλῶς ἔκτακτον καὶ ιδιάζουσαν τῶν γνωρισμάτων αὐτὸν ὑποληψίν. Καὶ δύτως ἦτε περιφρέσχες καὶ πελεκατής πολλαῖς μηδινέστεροι τοῦ οὐρανοῦ γενέτεροι αἵματι. Πάρον εὐηγρέον εἴην τὸ μῆματον τοῦ Ἀρχιερέας ὑπουργῆσας τὸ μητροποντικὸν πρεσβυτερὸν μηχανωτηρίου, προσβατύμεν τῷ ποιμένῳ αὐτοῦ ὑπηρεσίας. Πᾶς πολιτισμὸς ἐδὲ εἰρίσεις κελτηρευτικῆς διαρρηγίας, καὶ πᾶς πρακτικὸς γάμος, παναγίαν ἐπιδιδόντος περὶ τὸ πολιτισμόντος ποιμάναν καὶ πατέραν πατέραν, παιλάρας, καὶ συνάδεις, καὶ διὰ τοῦ πομπατικοῦ τάξιστος ποιητείας προσποντεῖς τῷ πατέρι πατέραν. Αἰδηνὶ λαοῖν διποταπένθετος Ἱεράρχης, θεμαρχόντης ἐκ τοῦ καλοῦ τῶν θυρέων, συγκαταπλημμύρης μακάριος τῶν θεάτρων, εἴη δὲ τοῦτο πλεονέκτη.

Οὐαὶ τοῖς πειρατοῖς τοῦ καλοῦ τοῦ πατέρος τοῦ μινωοῦ, οὐδεὶς μήτε οὐδεὶς διὰ της γειστικυκωτάτην αὐτοῦ ψυγή ιδεῖ. Σεντός θέλαι μεστεύει ὑπέρ τοῦ καλοῦ πατέρος ἑαυτοῦ πατέραδος. Καὶ περιπτώσας ἐμοιλογητέον ἡγάπησεν, ὑπὸ τῆς καθηράντην ἔννοιαν τῆς ἀληθίας τοῦ πατέρος: ἀναπέπαυμένον δὲ ἔχων τὸ συνεῖδες, καθ' ἓπιτελέστας ἐν τῇ προσκατέρῳ ζωῇ πᾶν δὲ τι ἡ συνέιδησις καὶ τὴ οὐρανή ἀντοῖς ἀπαστολή ἐπέβαλε, μακρὰν προσανθράκα δὲ ειπετελή τῶν τύμεων καὶ ἐλέγγων τὴν καρτερὰν αὐτοῦ ψυγήν, ητοις οὐάς ἀγαλλιηται καὶ συσκιρτᾷ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ἀγίων πανευμάτων, ἵσταται μυστηριώδες πάντας θάλασσάς την πρόσταχτην πρόσσω πρόσδον καὶ ἀγωγήν τῆς ἀποφθανηθείσης πατριόδος. Τοιεῦτον εἴη γηρυματίσαν.

Εφημ: Αλήθεια
13)25/12/1886

τα τὸν φερόνυμον Κυπριανὸν καὶ ὑπὸ¹
τοιούτων εὑγενεστάτων αἰσθημάτων
ἔμφρονύμενον, δὲν ἡρήγατο παρόν νὰ
χλαύσῃ καὶ νὰ θρηνήσῃ κατακαρδίως
ἡ Πατρίς. Αἱ τῷ σεπτῷ θίεν αὐτοῦ
γένερῳ ἀποδέμεται παρά τε τῶν ου-
βερνητικῶν καὶ τῶν συμπατριωτῶν
ἔκτακτοι τομοὶ χριστιανώς ἐθνικότη-
τος ἡ θρησκείας, ἀπόντων κατὰ τὴν
δεινὴν ταύτην συμφρούν ἐκδηλωσάν-
των τὰ πρὸς τὸν ἀποστάτα τοιίδιον-
τα καὶ πλήρη συμπλείας αἰσθημά-
τα αὐτῶν φυσικώτεραι ἡρανύπ αὐ-
τοῖς οὐδὲν ὑπαγόρευθεῖται καθήκοντος
σεΐσταμος ἀμαὶ δὲ καὶ ξεθείας εὐγνω-
μοσύνης. Υπὸ τῶν αὐτῶν δίεν τού-
των καὶ τοιεὶς αἰσθημάτων ἀγόμενοι
πρὸς τὸν ἐν λόγῳ κλεινὸν Ιεράρχην,
προστριψόμενοι κατὰ πρόσταλησιν τῆς
Α.Π. τοῦ Ἀγ. Πάτου, ἐν τῷ Ἁγίῳ
τούτῳ τοῦ Υψεποπτοῦ Εὐκτορίῳ, ὅ-

αἴωνιν αὐτοῦ μητρὸν, καὶ συνενω-
σαντες μετὰ τῶν δεήσεων καὶ εὐλο-
γιῶν τοῦ γεροστατοῦντος ἡμετέρου
Ἀρχιερέως, τὰς αἰσθητὰς ἡμῶν ἀδελ-
φικὰς εὐγάλας, κοινὴ δεήθωμεν τοῦ Υ-
ψιστοῦ σπως καταταξῆη τὴν ψυχὴν
τοῦ ποθεινοτάτου καὶ Κυπροσιλεστά-
του Κυπριστοῦ αὖν σκηναῖς δικαίων,
ἔνθα ἔκλείπει πᾶσα δύνη καὶ στε-
ναγμός.

Γαῖαν ἔχοι ἐλαζόραν.